

Sygn. akt II CSK 36/19

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa D. S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prokuraturze Okręgowej w Ł.
i Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w W.
o zadośćuczynienie i odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 11 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
d wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 25 lipca 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na jej oczywistej zasadności.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się "oczywista zasadność" skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie jedynie oczywistego naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

Skarżący wskazał, że skarga jest oczywiście uzasadniona z uwagi na naruszenia prawa procesowego w związku z nieprzeprowadzeniem zgłoszonego przez powoda dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego. Treść uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przekonuje o jej oczywistej zasadności. Okoliczności wskazane przez skarżącego nie usprawiedliwiają takiej oceny zaskarżonego orzeczenia, a wskazują jedynie na wątpliwości skarżącego co do trafności przyjęcia, że – wobec braku adekwatnego związku przyczynowego między nieprawidłowo prowadzonym postępowaniem karnym wobec powoda i zwolnieniem go z pracy a sprzedażą przez niego

nieruchomości po zaniżonej cenie - przeprowadzanie dowodu w celu wykazania wartości tej nieruchomości było zbędne.

Nie ma zatem podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa.

Wobec powyższego, przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Ze względów podanych powyżej Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).